

er udviklingen af forskningsbibliotekerne – og i forlængelse heraf statens støtte til centralbibliotekerne – spydspidserne i bibliotekspolitikken.

Folkebibliotekerne er så vigtige for vores identitetsforståelse og vores demokrati og folkelighed, at vi må overveje, om alle kommuner uanset størrelse magter at løse opgaven godt nok. Der er kommuner, som allerede i dag har vanskeligt ved at leve op til de krav, man med rimelighed kan stille til et biblioteksvæsen. Og der er sandsynligvis flere, som vil få vanskeligt ved at løse de kommende store opgaver.

Kommunerne må vise, at de forstår og anerkender bibliotekernes centrale rolle og demonstrere mod til at opruste folkebibliotekerne til de krav, som den teknologiske udvikling og globaliseringen medfører. Pligten til at interessere sig for den lødige litteratur skal også slås fast. Kulturministeriet vil i samarbejde med den ny Biblioteksstyrelse gå ind i en mere aktiv rolle og lægge op til at øge ambitionsniveauet inden for hele bibliotekssektoren.

3.5. Globalisering og internationalt kultursamarbejde

Globaliseringen betyder, at verden ikke bare knyttes tættere og tættere sammen som følge af ny teknologi og nye billigere kommunikationsmidler. Også menneskeligt samkvem bliver lettere og udvikler sig på tværs af kendte grænser. Såvel politiske og fysiske som mentale.

I internationaliseringsprocessen bliver vi med de mange kulturelle påvirkninger udefra beriget med større viden om og forståelse for andre lande og folk. Det danske samfund og dansk identitet har haft stort udbytte af den proces. Men det skaber samtidig et stort behov for at have et kulturelt udgangspunkt, vi kan sætte de mange påvirkninger fra fremmede kulturer i forhold til. Kulturpolitikken skal generelt medvirke til at skabe en stærk bevidsthed om dansk identitet og dens udvikling. Vi skal uden mindreværdskomplekser kunne se repræsentanter for andre kulturer i øjnene.

I denne ånd har Kulturministeriet i de senere år arbejdet mere intenst med den internationale kulturudveksling. Det er bl.a. sket via oprettelsen af faglige centre, som på et meget højt fagligt niveau styrker informationen om dansk kultur i udlandet og fremmer den kulturelle udveksling over grænserne. For regeringen er det væsentligste mål i denne proces, at dansk kultur udvikler sig kvalitativt. Dansk kulturliv skal gennem mødet og udvekslingen med kol-

leger og publikum i andre lande opsamle erfaringer og inspiration til at blive endnu bedre. I de mange tilfælde, hvor dansk kultur kan inspirere eller tilføre andre noget, er det selvfølgelig også meget positivt. Det er derfor vigtigt for kulturudvekslingen at fremme kendskabet til dansk kunst og kultur for at øge brugen af dansk kunst og kultur.

Også i det daglige møder vi udtryk for fremmede kulturer. Gennem de indvandrere og flygtninge, som enten har valgt eller har følt sig tvungne til at bosætte sig i Danmark, oplever vi nye og anderledes kulturelle udtryk. Det er vigtigt, at dansk kulturpolitik rummer muligheder for, at de nye danskere kan dyrke deres egne kulturer, gerne i en form der indbyder andre danskere til at stifte nærmere bekendtskab med dem. Det kan være til stor glæde og inspiration for dansk kultur. Dansk kulturliv må også være bevidst om muligheden for at introducere de nye danskere i traditionelt dansk kulturliv. Til gengæld må det danske samfund forvente, at de nye danskere aktivt interesserer sig for og tager del i dansk kultur og sprog for derigennem at lære det danske samfunds grundlæggende færdselsregler at kende.

I disse år diskuteres det, hvordan vi bedst tilrettelægger den fremtidige indsats på kulturudvekslingens område. Bl.a. er det vigtigt at få koordineret indsatsen for specielt de tværfaglige aktiviteter og få oparbejdet en praktisk udlandsekspertise, som de forskellige kunst- og kulturudvekslingsprojekter skal kunne trække på. Derfor vil regeringen forsøge at samle en række koordinerende og operationelle opgaver hos Det Danske Kulturinstitut.

En væsentlig dansk kulturpolitisk indsats gøres som led i det europæiske og det nordiske samarbejde. Selv om det måske lyder som et paradoks, er det sådan, at de bedste redskaber for sikring af kulturel mangfoldighed og af kvaliteten i dansk kultur findes i et tæt nordisk, europæisk og internationalt samarbejde.

Den nye Amsterdam-traktat – og dermed EU's – klare holdning til kulturel mangfoldighed og til sikring af public service-tv er væsentlige kulturpolitiske gevinster. Direktivet om tv uden grænser, de fem direktiver om en fælles europæisk ophavsret og Media II-programmet bidrager alle til at sikre og udvikle dansk kulturliv. Det nordiske samarbejde på kulturområdet står fortsat stærkt og betyder, at Danmark har en større platform, når de nye udfordringer skal tages op.